

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین روش های تدریس ترجیحی با یادگیری فردی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ششم ابتدایی شهرستان رامسر

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در علوم پایه و فنی و مهندسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

وحید خوش روش - استادیار گروه روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

صدیقه سلطانیان - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین روش های تدریس ترجیحی با یادگیری فردی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطه ششم ابتدایی ششم ابتدایی شهرستان تنکابن بود. روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان مقطه ششم ابتدایی شهرستان تنکابن می باشد که باتوجه جامعه پژوهش، با استفاده از جدول کرجسی و مورگان از طریق شیوه نمونه گیری تصادفی تعداد 150 دانش آموز مقطع ششم ابتدایی به عنوان نمونه انتخاب شدند. جهت رسیدن به اهداف تحقیق از پرسشنامه مربوطه به متغیرهای تحقیق استفاده شد. جهت سنجش روایی از شیوه روایی محتوایی، و پایایی پرسشنامه نیز در کل 0/85 بدست آمد. همچنین معدل دانش آموزان نیز به عنوان معیار پیشرفت تحصیلی آنان در نظر گرفته شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS 20 در سطح توصیفی و استنباطی و آزمون فرضیه ها نیز از آزمون آماری ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید. نتایج نشان داد که بین روش های تدریس ترجیحی شنیداری، دیداری، خواندنی- نوشتنی و جنبشی با پیشرفت تحصیلی و یادگیری دانش آموزان مقطع ششم ابتدایی شهرستان تنکابن رابطه مثبت معناداری وجود داشت، یعنی با افزایش روش های تدریس ترجیح داده شده از سوی دانش آموزان می توان انتظار داشت که پیشرفت تحصیلی و یادگیری آنان نیز افزایش یابد.

کلمات کلیدی:

روش های تدریس ترجیحی، پیشرفت تحصیلی، یادگیری، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/980370>

